

DEC. 85 / 2008

Nr. Operator: 2443

ROMÂNIA

Dosar nr. 95/2009

TRIBUNALUL GORJ
SECȚIA CONTENȚIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL

SENTINȚA Nr.

Ședința publică de la 17 Martie 2009

Completul compus din:

PREȘEDINTE

Grefier

Pe rol judecarea cauzei privind pe reclamanta SC SRL și pe pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE GORJ, având ca obiect contestație împotriva actelor administrative fiscale reprezentate de decizia nr. 7/08.12.2008, actul de control – raportul de inspecție fiscală nr. 7/29.07.2008 și decizia de impunere nr. 29.07.2008.

La apelul nominal făcut în ședința publică au lipsit părțile, pârâta fiind reprezentată de consilier juridic

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier care învederează instanței prin serviciul Registratură a fost depus răspuns la întâmpinare de către reclamantă.

Consilier juridic Dumitru depune la dosar delegația nr. 1/16.03.2009 și decizia nr. 85/2008. Precizează că nu formulează alte cereri.

Nemăfiind cereri de formulat, excepții de invocat și probe de administrat, tribunalul constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fondul cauzei.

Consilier juridic solicită respingerea contestației întrucât procedura prealabilă nu a fost respectată. Potrivit art. 205 și următoarele din OG nr 92/2003, contestația se depune în termen de 30 de zile de la data comunicării actului contestat, sub sancțiunea decăderii, acest termen fiind un termen de decădere. În fapt, termenul a fost prelungit la 85 de zile.

TRIBUNALUL

Asupra cauzei de față;

Prin acțiunea înregistrată la data de 26.01.2009 sub nr. 95/2009, reclamanta SC

Com SRL, în contradicție cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Gorj, a solicitat instanței ca prin sentința ce se va pronunța să dispună anularea actelor administrative fiscale atacate, respectiv decizia nr. 7/08.12.2008 – Biroul soluționare contestație DGFP Gorj, actul de control – raportul de inspecție fiscală nr. 7/29.07.2008 și decizia de impunere nr. 29.07.2008, emise de DGFP Gorj, și emiterea unui nou act administrativ fiscal corespunzător. Totodată, prin acțiune a solicitat obligarea intimetei la plata cheltuielilor prilejuite cu soluționarea cauzei.

În fapt, reclamanta a arătat că, prin actele administrative fiscale atacate, controlorii financiari nu au determinat o situație fiscală de fapt reală, fiind reținute greșit debite suplimentare cu privire la creanțele datorate la bugetul consolidat al statului pe fiecare categorie de obligație fiscală și accesorii.

Obiectul contestației transmisă prin poștă la intimată și înregistrată sub nr. 30.10.2008 l-a constituit contestarea măsurilor dispuse de către Organele de inspecție fiscală din cadrul AFP Tg-Jiu – Activitatea de inspecție fiscală prin decizia de impunere nr. 7/29.07.2008 emisă pe baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr. 7/29.07.2008.

Inspekția fiscală a fost efectuată pentru perioada 01.01.2003-30.06.2008 iar creanțele determinate prin actul de control și decizia de impunere sunt nereale, fiind reținută în mod greșit situația reală fiscală a societății reclamante.

Reclamanta a mai arătat că la sumele precizate în acțiune, pe lângă baza impozabilă stabilită suplimentar la care s-au calculat majorări de întârziere, organul de control a calculat și accesorii pe care le contestă. Au fost efectuate plăți în timpul controlului și ulterior, sume ce nu au fost deduse, corelate și regularizate cu prilejul emiterii titlului executoriu nr. 07.10.2008, sumele achitate fiind în cuantum de lei din totalul de lei, diferența de achitat fiind de 403 lei.

În consecință, intimata nu a soluționat cauza pe fond pentru determinarea situației reale fiscale cu privire la creanțele datorate la bugetul consolidat al statului.

În data de 11.02.2009 prin serviciul Registratură, pârâta a depus întâmpinare, contestația formulată de SC SRL și dovada comunicării acestei contestații, decizia privind nemodificarea bazei de impunere, decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspekția fiscală.

Prin întâmpinare, pârâta a solicitat respingerea contestației ca neîntemeiată pentru următoarele considerente:

În procedura prealabilă, reclamanta nu a respectat dispozițiile legale cu privire la termenul de contestare a actelor administrative emise de organele fiscale, decizia de impunere nr. 29.07.2008 fiind comunicată reclamantei în data de 04.08.2008.

Administratorul reclamantei a transmis contestația către DGFP Gorj, prin poștă, în data de 29.10.2008, contestația fiind înregistrată la DGFP Gorj sub nr. 30.10.2008.

Termenul de depunere al contestației prevăzut de OG nr. 92/2003 este un termen sub sancțiunea decăderii și începe să curgă de la data comunicării deciziei de impunere nr. 29.07.2008, respectiv de la data de 04.08.2008. În cauza de față, reclamanta a formulat contestația la data de 29.10.2008, după 85 de zile de la data comunicării deciziei de impunere nr. 29.07.2008, nefiind respectat termenul prevăzut de OG nr. 92/2003.

În drept, a invocat dispozițiile art. 207 alin 1, art. 68 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, art. 101, art. 102 și art. 103 Cod procedură civilă, pct. 3.11 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din OG 92/2003, aprobate prin Ordinul Președintelui ANAF nr. 519/2005.

În data de 16.03.2009, prin serviciul Registratură, reclamanta a denus la dosar răspuns la întâmpinare, chitanța nr. 0001241/29.07.2008, ordinul de plată nr. și sentința nr. pronunțată de Tribunalul Gorj – Secția Comercială în dosarul nr.8769/95/2008.

Potrivit art. 7 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, înainte de a se adresa instanței de contencios administrativ competente, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, printr-un act administrativ unilateral, trebuie să solicite autorității publice emitente, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia.

În temeiul art. 7 alin. (7) din aceeași lege, plângerea prealabilă în cazul actelor administrative unilaterale se poate introduce, pentru motive temeinice, și peste termenul prevăzut la alineatul (1), dar nu mai târziu de 6 luni de la data emiterii actului.

Termenul de 6 luni a fost calificat expres de legiuitor ca fiind de prescripție, în consecință intimata avea obligația să se pronunțe pe fondul contestației și nu pe excepția tardivității, întrucât s-ar încălca dreptul reclamantei la o bună administrare și existența unui asemenea drept presupune și recunoașterea posibilității pentru organul administrativ emitent sau ierarhic superior de a putea să-și revoce actul care fără voia autorității, nu întrunește condițiile de legalitate.

În consecință, procedura prealabilă este o șansă dată atât autorității publice de a putea să-și revoce actul și să nu mai fie obligată să participe la un proces care astfel va fi evitat, cât și pentru cel vătămat care va putea să-și ocrotească dreptul sau interesul legitim pe cale

administrativă, într-o procedură necontencioasă putându-se astfel evita sesizarea instanței în cadrul procedurii contencioase.

În raport de aceste considerente și având în vedere dispozițiile art. 175 alin.(1), art. 179 și următoarele din Codul de procedură fiscală, precum și ale art. 83, 84 și 108 alin.(3) din Codul de procedură fiscală, poate fi contestată în procedură prealabilă la organul fiscal și apoi în condițiile Legii nr. 554/2004, decizia de impunere fiscală. Or, în cauză, actele atacate se înscriu în categoria operațiunilor juridice emise conform art. 103 alin.(3) din Codul de procedură fiscală, prealabilă încheierii actului de impunere fiscală, operațiuni lipsite de efecte juridice în planul impunerii fiscale și care contravin prevederilor art. 1 alin.(1) din Legea nr. 554/2004.

Referitor la excepția inadmisibilității acțiunii, tribunalul a apreciat că este neîntemeiată, datorită faptului că actele administrative atacate întrunesc cerințele prevăzute de art. 2 lit.c din Legea nr. 554/2004, fiind o varietate a actelor administrativ fiscale și fiind susceptibile astfel de control judiciar pe calea contenciosului administrativ.

În ceea ce privește excepția tardivității invocată de către intimată, aceasta urmează să fie respinsă, raportat la principiul proporționalității și anume a faptului că prescripția extinctivă este o ingerință legală care în cazul, de față nu are justificare, raportat la faptul că procedura de soluționare a contestației în cadrul actelor fiscale nu a fost respectată de către intimată, ceea ce a creat vătămarea unui interes legitim și privat al reclamantei.

Pe cale de consecință s-ar încălca și dreptul reclamantei de acces la justiție.

În raport de toate aceste considerente și având în vedere disp. Legii nr. 571/2003 și OG nr. 92/2003, precum și dispozițiile legii nr.554/2004;

PENTRU ACESTE MOTIVE,

ÎN NUMELE LEGII

HOTĂRĂȘTE

Admite contestația formulată de reclamanta SC [SRL, cu sediul în Tg-Jiu, str [i, bl [scara etaj ap. județul Gorj, în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Gorj.

Anulează decizia nr. [/2008 emisă de intimată.

Obligă pârâta să se pronunțe pe fondul contestației nr. [30.10.2008 privind decizia de impunere nr. [/29.07.2008 și raportul de inspecție fiscală nr. [7/29.07.2008.

Sentință definitivă și executorie.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică de la 17 Martie 2009 la sediul Tribunalului Gorj.

Președinte,

Grefier

Red BC / tehored. RL
07 aprilie 2009/ 4 exp.